

Тахтаєв Р.Р. ст..гр.ФКфе-12-1
Науковий керівник:
Асистент кафедри ЕАіФ Горяча О.І.
(Державний ВНЗ «Національний гірничий
Університет, м.Дніпропетровськ, Україна

Формування прибутку підприємства та напрями його підвищення.

На сьогодні важливою проблемою для Української економіки є подолання спаду виробництва, відновлення стабільності на усіх його рівнях, враховуючи економічну та політичну кризу. Одним зі шляхів реалізації цих завдань має стати підвищення прибутковості підприємств, оскільки саме прибуток визначає можливості подальшого розвитку і ефективного функціонування підприємства.

Прибуток – це найважливіша фінансова категорія, яка відображає позитивний фінансовий результат господарської діяльності підприємства та характеризує ефективність виробництва. [1] Згідно з НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» прибуток визначається як сума, на яку доходи перевищують пов'язані з ними витрати. Виходячи з цього, прибуток визначають як сукупність доходів, отриманих в процесі здійснення господарської діяльності, які перевищують сукупність понесених витрат.

Особливості у формуванні прибутку підприємств залежать від сфери їхньої діяльності, галузі господарства, форми власності, розвитку ринкових відносин, інше. Розрізняють декілька видів прибутку підприємства: маржинальний, валовий, операційний, від звичайної діяльності, та чистий. Відповідно до чинних в Україні положень (стандартів) бухгалтерського обліку, загальний прибуток підприємства складається з прибутку, отриманого підприємством від звичайної діяльності та від надзвичайних подій. Прибуток від звичайної діяльності становить близько 95% загальної суми отриманого підприємством прибутку.

Основним показником ефективності діяльності підприємства, розрахунок якого базується на показниках прибутку, є рентабельність. Рентабельність і прибуток є основними якісними показниками, що відображають економічну

ефективність підприємства, його фінансовий стан, успіхи та можливості у виконанні розробленої програми економічного та соціального розвитку. Зростання рентабельності об'єктивно свідчить про збільшення одержуваного прибутку, бо при зростанні прибутку створюються умови для збільшення рентабельності. Показники рентабельності можуть характеризувати прибутковість акціонерного капіталу, рентабельність активів і рентабельність продажів. Дані показники базуються на прибутку до вирахування процентних витрат (прибутковість власників акціонерного і позичкового капіталу), або чистого прибутку (прибутковість власників акціонерного капіталу) оподаткування, залежно від того на яких аспектах зосереджується конкретне дослідження. [2]

Ефективність управління прибутком підприємства доцільно досліджувати у двох напрямках: оцінювання ефективності формування фінансових результатів з урахуванням оперативних та стратегічних цілей управління, а також оцінювання ефективності використання прибутку підприємства, що є основою сталого розвитку підприємства у поточному та перспективному періодах. Система управління прибутком орієнтована на підвищення прибутковості підприємства за рахунок: збільшення обсягів виробництва, зростання цін на продукцію, зниження собівартості продукції.

Зважаючи на вищевикладене, основним напрямом підвищення прибутковості підприємства має бути побудова ефективного механізму фінансового забезпечення прибутковості підприємства, який передбачає: прогнозування прибутку з урахуванням змін ринкового середовища, розробку гнучкої фінансової політики і заходів щодо підвищення ефективності діяльності підприємств.

Список літератури:

1. Покропивний С. Ф. Економіка підприємства : підручник / С. Ф. Покропивний, М. Г. Грещак, В. М. Колот. – К. : КНЕУ, 2008. – 528 с.
2. Байстрюченко Н. О. Вплив динаміки структури капіталу на фінансово-економічні результати діяльності підприємства [Текст] : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.04 / Байстрюченко Наталія Олегівна ; Сум. держ. ун-т. - Суми, 2010. - 212 арк. : рис., табл.